

HET EFC

DECEMBER 1987
3e JAARGANG...

de
Efteling
fanclub

INHOUD

- 1 - Marc Taminiau
- 2 - De Wens
- 3 - Het Spookslot
- 4 - Het Spookslot

HALLO, ALLEMAAL!

hier is alweer het laatste EFC van dit jaar. Zoals je in het november-EFC hebt kunnen lezen, krijg je vanaf januari 1988 het EFC tweemaandelijks. Je zult dus moeten wachten tot begin februari voor het eerste EFC van de 4e jaargang. Voor 5 januari moet trouwens ook de contributie betaald worden! En zoals je ook hebt kunnen lezen, dat bedraagt f7,50. Heb je niet voor 5 januari betaald, krijg je geen EFC meer.

Wat vind je allemaal in dit speciale Sinterklaas-EFC? Allereerst een leuk "Kadootje". Er is namelijk een nieuw fanclub-artikel bijgekomen! En dan vind je ook in dit EFC het eerste artikel van Bram van Binnendijk. Bram, we hopen dat er nog vele zullen volgen! We wensen jullie veel plezier met het EFC.

P.S. Wisten jullie dat we op 5 december 1987 alweer drie jaar bestaan? Geen wonder dat we alweer vol frisse moed aan het januari-februari-EFC werken.....

MARC TAMINIAU VERLAAT EFTELING

Marc Taminiau, exploitatie-directeur van Efteling, zal per 31 jan. 1988 stoppen met zijn werk binnen Efteling. Hij heeft om beëindiging gevraagd omdat hij zichzelf wil vestigen in de recreatie-sector.

Taminiau is sinds 1982 in dienst van Efteling waarvan de laatste jaren als exploitatiedirecteur. Hij was de initiatiefnemer van veel vernieuwingen binnen Efteling.

Voordat Marc Taminiau bij Efteling kwam was hij directeur van VVV Tilburg, directeur Aututron en directeur Aqua Delta.

FOTO: Marc Taminiau tijdens de benoeming tot erelid van de Kring van Archivarissen van de Efteling-kabouter Archibald.

NIEUW!

bas swinkels DE WENS

Op 12-jarige leeftijd schreef Bas Swinkels het spannende boekje "De Wens". De tekeningen heeft hij ook gemaakt, maar een jaar later, in de zomervakantie van 1986.

De Wens is een verhaal dat zich afspeelt in Efteling. Omdat Bas het leuk zou vinden als er iets met zijn boekje zou gebeuren, stuurde hij het op naar de directeur van de Efteling, Ir. R.G. de Clercq. Helaas had Efteling niet de mogelijkheid het boekje zelf uit te brengen. Vandaar werd het doorgestuurd naar de Efteling-fanclub. We hebben het boekje toen een geheel nieuwe vormgeving gegeven en daarna is het door Efteling gedrukt. Nu is dit spannende boekje voor elk lid te koop. Hoe? Dat lees je hieronder....

De Wens gaat over een groep van Zwarte Vogelmagiërs. Dat zijn tovenaars met een vogelkop. Eén van de vogelmagiërs, de Raaf, woont in een piepklein kamertje in de toren van het Spookslot. Hij moet uit de groep van Zwarte Vogelmagiërs treden. Maar voor het zover is mag hij nog één wens doen. En een wens heeft hij!

Hij wil alle sprookjesfiguren voor één nacht levend maken en er een groot feest mee bouwen. Maar voor dat het zover is moet hij vele ingrediënten voor zijn toverdrank hebben. Om die te krijgen moet hij naar de vreemdste plaatsen reizen en beleeft hij de wonderlijkste dingen. Als zijn wens dan in vervulling gaat, loopt alles toch nog heel anders af dan hij had gedacht. Hieronder een stukje uit het verhaal:

"Hij gaat een paddestoelhuisje binnen en treft daar een schrijvende kabouter aan. "Het is niet het moment om te schrijven! Ga naar de andere kabouters en zeg ze dat ze zich op de Sint Nicolaasplaats moeten verzamelen voor een groot feest. En laat ze een speeldoosje meenemen!" zegt de Raaf. Dan gaat hij naar Langnek die zich afvraagt wat er op de Sint Nicolaasplaats gaande is. De Raaf weet hem te vertellen dat er een groot feest is en dat hij ook welkom is."

De Wens is een leuk en spannend verhaal dat naast "Sprookjes van de Efteling" en "De Wonderbaarlijke geschiedenis van De Efteling" zeker niet mag ontbreken op de boekenplank van een echte Efteling-fan.

Je kunt De Wens bestellen door overmaking van 2,50 op giro-nummer t.n.v. de Efteling-fanclub en o.v.v. De Wens en je naam.

Op dit gironummer KAN OOK CONTRIBUTIE WORDEN GESTORT en er kunnen ook alle andere Efteling-fanclub-artikelen op worden besteld.

HET SPOOKSLOT ONDER DE LOUPE

Enige tijd geleden hebben jullie in het EFC kunnen lezen dat de hoofdshow van het Spookslot, op de bekende muziek van Camille St. Saëns na, een complete verandering heeft ondergaan.

Dat vernieuwing nog niet altijd verbetering betekent, wordt helaas maar al te gauw duidelijk wanneer je de show gaat bezien. Niet alleen het publiek maar ook Efteling zelf is niet bijzonder gelukkig met het resultaat van de opnieuw geprogrammeerde show met muziek van Ruud Bos. Wat is er aan de hand?

Toen in 1978 in verband met het 25-jarig jubileum van het park het Spookslot zijn deuren voor het publiek opende, duurde de show twaalf minuten. Met in- en uitloop van de bezoekers kwam dat op een gemiddelde van vier shows per uur, hetgeen veel te weinig was om de grote bezoekersstroom op te kunnen vangen, zodat enkele weken na de opening de show werd ingekort tot zeven minuten. (Deze ingreep kon je later nog altijd herkennen aan het feit dat de heks, die aan het begin van de show "verbrandde", aan het einde voor enkele ogenblikken ongeschonden terugkwam).

Op dit kleine evenement na, dat slechts aan ingewijden bekend was, was de show een juweeltje. In het klassieke Middeleeuwse decor van een kloosterruïne waarin voor nagenoeg alle stereotypen uit het laat-zestiende eeuwse bijgeloof een plaats was ingeruimd (Uilen, heksen, duiveltjes, grafzerken, enz.) werd via een perfecte choreografie en een uitgeknipte belichting een verhaal verteld waarin tegelijkertijd de spanning werd vastgehouden door het volume van de muziek, belichting en bewegende

elementen gaandeweg op te voeren. Van het rusteloze uilen-gekras, de nachtelijke hoogmis van de monniken, die, tezamen met het klokslaande duiveltje, het middernachtelijke uur symboliseren, naar het moment van de heksenverbranding en het vrije spel van geestverschijningen tot aan het hoogtepunt, de verrijzenis van het zesjarige, onschuldig ter dood veroordeelde meisje, werd een show voorgeschoteld waar je U tegen zei.

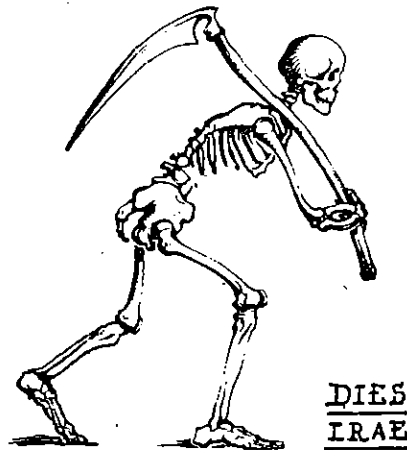
De welhaast onontkoombare climax van het verhaal ("Van twaalf tot één, zijn de spookten op den been", dus: voor enen iedereen weer terug in de kist!) komt dan ook als een donderslag bij nachtelijke hemel.

Dat de ontwerpers niet om de Dance Macabre van St. Saëns heen konden om het geheel muzikaal te omlijsten is een voor de hand liggend feit. Wie het stuk kent -alsmede de achter-

gronden waarmee St. Saëns dit stuk heeft gecomponeerd- ziet hierin dezelfde opbouw als die van de hoofdshow, zij het dat omwille van de lengte van de Skelettentons, zoals het stuk ook wel wordt genoemd, de partituur tussen fuga en koraal er tussen uit is geknipt. Het is niet duidelijk of de ontwerpers van het Spookslot eerst de muziek voor ogen hadden en daarop hun ontwerp hebben gebaseerd, of dat de muziek later bij het interieur is toegevoegd. Ik denk persoonlijk dat het eerste het geval is geweest. Meerdere malen heb ik bij het zien van deze show gedacht: Als St. Saëns dit zou zien, zou hij in verrukking zeggen dat dit was wat hij voor ogen had bij het componeren van zijn Dance Macabre.

Wat heeft Efteling ertoe gebracht om zo'n sublieme show te gaan veranderen?

Allereerst moet gezegd worden dat in de tijd dat het Spookslot werd gebouwd de technische ontwikkeling van het park nog niet zo ver was gevorderd als vandaag de dag, na vijf jaar experimenteren met de poppen van Fata Morgana. Vele kleine foutjes zijn door de jaren heen in het programma geslopen (denk bijvoorbeeld aan het duiveltje dat bij iedere klokslag de bel miste). Daarbij komt nog dat de muzikale delen in mono waren uitgevoerd. Nu voor het Carnaval-

DIE SKELETTER

Festival en Fata Morgana eigen composities zijn geschreven, zo moet Efteling gedacht hebben, waarom dan ook niet voor het Spookslot? :

Dat Ruud Bos en de huidige Efteling-programmeurs van de oorspronkelijke opzet van de ontwerpers absoluut geen kaas hebben gegeten blijkt wel uit de show '87: alle bewegende elementen worden bijna tegelijkertijd los van elkaar voor de voeten van het publiek geworpen. Waar je voorheen bij het binnenkomen van de bezoekershal het slot al in het maanlicht zag baden, zodat je de entourage al kon plaatsen, worden nu vanuit volslagen duisternis verschillende "losse gebeurtenissen" in diverse spotlights geplaatst zonder enige samenhang weer te geven. De muziek bevat halverwege een volumineuze inzinking en aan het geroezemoes van het publiek is duidelijk waarneembaar dat de aandacht al is verslapt als de Dance Macabre nog moet beginnen, om over het slechte knippen daarvan nog maar niet te spreken! De spanning is eruit, er zit geen "Schwung" meer in het totaalgebeuren, en een bezoek aan het Spookslot is geworden tot een kijkje nemen in een V&D-etage.

Maar Efteling-fans..... geen getreur: als we de woorden van technisch medewerker van de Efteling, dhr. Alex Lemmens mogen geloven gaat daar het komende winterseizoen verandering in komen.

Laten we hopen dat er weer een show komt die zich kan meten aan de show die mij acht jaar lang bleef boeien en het etiket "Efteling-kwaliteit" weer voor 100% waardig kan dragen, dit alles onder de inspirerende leiding van een heuse dirigent die een plaatsje krijgt op de balustrade in het Spookslot. Hij kan dan het geheel in goede banen leiden en zo een show ten tonele voeren die je prikkelt om ervoor terug te komen !

Bram van Binnendijk

Oktober 1987

Illustraties:

- 1— Bewerking naar Anton Pieck
- 2— Eftelingparkeersticker 1978
- 3— Aarnoud Paashuis